

житла, які отримують високий рівень доходу;

– впровадження грантової підтримки підприємств житлово-комунального господарства щодо реалізації інвестиційних та інноваційних програм донорів, які спрямовані на підвищення рівня енергоефективності виробничої діяльності та дбайливого відношення до споживання ресурсів населенням відповідної територіальної громади;

– зниження кредиторської заборгованості підприємств житлово-комунальної сфери, за спожиту теплову енергію та природній газ шляхом впровадження альтернативних джерел енергії в роботі підприємств ЖКГ (солом'яні брикети, торф, дрова, сонячні батареї, вітрові підстанції);

– формування електронної біржі кам'яного вугілля для підприємств теплоенергетики з метою створення єдиного реєстру закупівель даного природного ресурсу та визначення середньої ринкової ціни за 1 тону вугілля для всіх суб'єктів ринку. Даний захід допоможе знизити ціну на 1 Гкал тепла, які постачають підприємства теплоенергетики кінцевим споживачам, в тому числі підприємствам житлово-комунального господарства.

Список використаних джерел:

1. Антикризова програма спільних дій влади та бізнесу: невідкладні рішення. – Київ : УСПП, 2016. – С. 41-42.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ТУРБУЛЕНТНОЇ ЕКОНОМІКИ

О. Б. ЖИХОР, д-р екон. наук, проф.
*Харківський національний університет міського
господарства ім. О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
olenazet@mail.ru*

В. В. БАРАНОВА, канд. екон. наук, доц.
*Харківський національний університет внутрішніх справ
61000 Україна, м. Харків, пр-т Л. Ландау, 27
valeria_baranova@ukr.net*

Д. І. УКРАЇНЦЕВА, магістрант
*Харківський національний університет міського
господарства ім. О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
ukrainceva.92@mail.ru*

Фінансово-економічна криза в Україні зумовлюється багатьма факторами, серед яких важливе місце займає недосконалість стратегічного розвитку вітчизняних підприємств. Турбулентний характер негативних змін в економіці

(інфляція, ріст цін на сировину та матеріали, високі процентні ставки за кредит, зниження купівельної спроможності населення і ін.) і висока складність вирішуваних нині завдань посилюють роль науково-обґрунтованого планування у стабілізації соціально-економічних процесів і забезпеченні високої ефективності усіх видів підприємницької діяльності [1]. Сучасний темп змін в економіці є настільки значним, що стратегічне планування виявляється єдиним способом формального прогнозування майбутніх проблем і можливостей. Діючи в умовах нестабільності зовнішнього середовища, досягти успіху можна тільки тоді, коли зміни вдається передбачити і вжити необхідних запобіжних заходів.

Щодо економіки країн, то ринкові країни все частіше опиняється під впливом негативних фінансово-економічних тенденцій та кризових явищ, які підсилюються та прогресують завдяки викликам, що вже давно не мають лише локальний характер, та сконцентровані в рамках окремої країни. Саме тому, у сучасному світі з'являється нова економічна категорія, до якої все більше прикуті погляди представників наукової спільноти по всьому світу. Назва цієї категорії «економічна турбулентність», що розглядається в контексті теорії хаосу. Стан турбулентності в економічних колах вважається як перспективний, тобто при вдалому маневруванні, нестабільність створює потенціал та відкриває перед країнами нові можливості для розвитку. Для України, яка знаходиться в стані економічної турбулентності з частими і тривалими періодами кризи, на яку накладається ще і глобальна економічна нестабільність, такий стан є можливістю структурної та технологічної перебудови економіки, розвитку та зміцнення нових перспективних галузей.

Таким чином, можна зазначити, що метою стратегічного планування є покращення реакції підприємства на динаміку ринку та поведінку конкурентів, а також встановлення певного порядку дій для підготовки ефективного функціонування конкурентоспроможного підприємства [2]. Необхідність застосування стратегічного планування не викликає сумніву. В нашій країні склалися певні передумови для його розвитку, серед яких: необхідність реакції на зміни умов функціонування підприємств, потреба в об'єднанні різних напрямків діяльності підприємства в умовах розвитку процесів децентралізації та диверсифікації, наявність яскраво виражених конкурентних переваг і необхідність їхньої підтримки або їх створення, посилення конкуренції, інтернаціоналізація бізнесу, розвиток зв'язків з підприємствами, які використовують систему стратегічного планування, посилення інноваційних процесів, генерація та швидке освоєння підприємствами нових ідей тощо.

Список використаних джерел:

1. О. Б. Жихор. Теоретичні основи бізнес-адміністрування та його особливості в умовах невизначеності / С. С. Слава, О. Б. Жихор, Я. І. Алмашій, Л. І. Когут // Бізнес-адміністрування в умовах турбулентної економіки : теорія, практика, перспективи : монографія / за заг. ред. О. В. Димченко. Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2016. – С. 10–33.

2. Жихор О. Б. Діагностика діяльності підприємств будівельної галузі щодо навмисного банкрутства / Торкатюк В. І., Жихор О. Б. // Банкрутство підприємств будівельної галузі України: стан, проблеми і шляхи їх вирішення: монографія / [В. М. Бабаєв, В. І. Торкатюк, Л. М. Шутенко та ін.] за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. В. М. Бабаєва ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2016. – С.168–326.

АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМІСТЬ В УКРАЇНІ

Л. М. ДЕМИДЕНКО, канд. екон. наук, доц.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
01033 Україна, м. Київ, вул. Володимирська 60
ipr.demydenko@gmail.com

Податок на нерухомість в Україні з'явився в податковому законодавстві з часів проголошення незалежності, проте він довгі роки так і не був запроваджений. З прийняттям Податкового кодексу України у грудні 2010 року почалась нова спроба запровадження оподаткування власності. З 2014 року податок на нерухомість включено до складу податку на майно. Окрім податку на нерухомість, до нього включені плата за землю та транспортний податок. І на сьогоднішній день ця група податків складає більше 60% від місцевих податків і зборів. Згідно з чинного Податкового кодексу України місцеві податки та збори встановлюються рішеннями сільських, селищних і міських рад відповідно до їх повноважень у межах граничних розмірів ставок, визначених Податковим кодексом України [1].

Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24 грудня 2015 року було здійснено суттєві поправки до оподаткування нерухомості, які направлені на посилення фіскального характеру даного податку [2].

Розширили перелік об'єктів оподаткування – до оподаткування житлової нерухомості (квартира, будинок) додали і нежитлову нерухомість, в тому числі й господарські будівлі (сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, погребі, тощо). Отже, якщо у фізична особа має будинок та гараж із сараєм, податок сплачується з усіх об'єктів: з будинку – за ставкою, встановленою місцевою радою для житлової нерухомості; з гаражу та сараю – за ставкою для нежитлової нерухомості.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток. Розміри пільги для невеликих за площею квартир і будинків з 2016 року залишаються незмінними – власники квартир до 60 кв. м і будинків до 120 кв. м (або будинки і квартири загальною площею в 180 кв. м) не платитимуть податок. Податок платитиметься тільки з площі понад встановлений ліміт. Разом з тим місцеві органи влади втратили право збільшувати розмір пільгової площі, яка підлягає звільненню до оподаткування.